

Folketingets Retsudvalg

Sagsnr.
2013-09638

Doknr.
144364

Dato
20-09-2013

Folketingets Retsudvalg har d.28. august 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 6(B 100) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 6:

Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der gælder for den offentlige forvaltning brug af de ansattes cpr-numre til intern personaleidentifikation? Er det for eksempel i overensstemmelse med reglerne, at en offentlig myndighed benytter cpr-nummeret som personale ID, fx hvor cpr-nummeret er angivet under betegnelsen "sagsnummer", i forbindelse med medarbejderes ansættelsespapirer, der bl.a. distribueres internt til for eksempel tillidsrepræsentanterne? Er det desuden efter reglerne, hvis man i den offentlige forvaltning for eksempel lader cpr-numre optræde på interne kursusmeldingslister, idet cpr-numrene også her anvendes som personale-ID? Hvis dette er efter reglerne, er ministeren da ikke bekymret for, at det er med til gradvist at udvande cpr-nummeret, så det ikke kan benyttes til sikker personidentifikation.

Svar:

I anledning af spørgsmålet er der indhentet en udtalelse fra Datatilsynet, som administrerer persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer).

Datatilsynet har oplyst følgende:

"I forhold til offentlige myndigheder gælder persondataloven først og fremmest for behandling af personoplysninger, som helt eller delvist foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, jf. persondatalovens § 1, stk. 1.

Offentlige myndigheder må registrere og bruge oplysninger om personnummer som journalnummer eller med henblik på entydig identifikation, jf. persondatalovens § 11, stk. 1.

Offentlige myndigheders anvendelse af personnumre skal desuden leve op til en række grundlæggende principper i persondataloven, jf. persondatalovens § 5.

Herudover er fastsat en række særregler i CPR-loven, jf. kapitel 13 i CPR-loven (lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 2013).

Persondatalovens sikkerhedskrav, jf. persondatalovens § 41, stk. 3, og principperne i sikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 med senere ændringer) indebærer bl.a., at offentlige myndigheder skal beskytte de personoplysning-

ger, som de håndterer, med de fornødne sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab.

Herudover indeholder CPR-loven regler om, at offentlige myndigheder har pligt til at sikre, at personnumre ikke kommer uvedkommende i hænde, jf. CPR-lovens § 54.

Hvorvidt en given brug af personnumre hos en myndighed er lovlig, beror på en konkret vurdering i forhold til de nævnte regler.

Efter Datatilsynets umiddelbare vurdering vil det være i orden, at en offentlig myndighed udarbejder en kursusliste med personnumre til brug for den interne administration af tilmeldingerne, men det vil ikke være i overensstemmelse med persondataloven at udlevere en kursustilmeldingsliste med kursisternes personnumre til de øvrige kursister.

I forhold til udlevering af ansættelsespapirer med personnumre til en tillidsrepræsentant lægger Datatilsynet umiddelbart til grund, at en tillidsrepræsentant ikke har behov for personnumre på nyansatte medarbejdere. På den baggrund vil detsom udgangspunkt ikke være foreneligt med persondataloven, at en offentlig myndighed udleverer oplysninger om personnumre til tillidsrepræsentanten.”

Jeg finder ikke, at formålet med personnummeret som entydig identifikation udvandes af de gældende regler.

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager